

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/171/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207970
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812207970.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. B. B. I., X. S., Q.. A.. J. XX proti žalovanej: B. X., C.. XX.X.XXXX, S. A. C. D., Š.I. XXX/XX, t.č. pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou B. S., pracovníčkou Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, zast. W. W. I., X., O. O. C.. W. X. X, XXX XX J. V. o zaplatenie 928,70 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd pripúšťa zmenu návrhu tak ako to žiada zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 17.9.2012, ktoré bolo doručené súdu 18.9.2012 na čl. 12-13.

II. Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vedľajší účastník **n e m á** na náhradu trov konania právo

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1763,18 eur s prísl. z titulu neuhradenia faktúr za poskytnuté služby a dohodnutej zmluvnej pokuty. Uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 27.12.2006 Zmluvu č. X., dňa 1.10.2007 zmluvu č. X., dňa 17.12.2004 zmluvu č. X. a dňa 19.1.2009 zmluvu č. X., ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Pri uzavretí dodatku k zmluve č. X. odpredal žalovanej mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Sony Ericsson K530i za kúpnu cenu 16,27 eur a pri uzavretí dodatku k zmluve č. X. odpredal žalovanej mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Samsung SGH-Z810 za kúpnu cenu 0,03 eur. Tým že žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 7.9.2009 - 7.11.2009 porušila zmluvné povinnosti a v zmysle dodatkov k zmluvám č. X. X. Č.. X., časť následky neplnenia si zmluvných povinností, je povinná zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 1493,73 eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 14.1.2010 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne v zmysle čl. 4 Všeobecných podmienok ukončil platnosť zmlúv č. X., Č.. X., Č.. X., Č.. X.. Pohľadávka voči žalovanej tak v čase podania žalobného návrhu predstavovala sumu 1.763,18 eur, ktorá pozostávala z neuhradených služieb v sume 269,45 eur a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty v sume 1.493,73 eur.

Opatrovníčka žalovanej ponechala vec na rozhodnutie súdu.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 21.5.2013.

Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 3C 185/2011. Uznesením č.k. 3C 185/2011-61 zo dňa 28.11.2011 súd konanie ohľadom zaplatenia sumy 100 eur zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a čo zvyšku o zaplatenie 1.663,18 eur s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie, v ktorom konaní bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania. Konanie vo vylúčenej veci bolo vedené pod sp. zn. 3C 33/2012.

V konaní vedenom pod sp. zn. 3C 33/2012 žalobca zobral žalobu v časti zmluvných pokút v sume 565,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 29.1.2010 späť a súd konanie v tejto časti zastavil a čo do zvyšku vylúčil žalobu na samostatné konanie, v ktorom konaní bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania. Žalobca uviedol, že v ďalšom trvá na zaplatení sumy 1.048,15 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva z nároku na zaplatenie dlžných faktúr v sume 119,45 eur a nároku na zaplatenie zmluvných pokút v sume 928,70 eur a teda, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 1.048,15 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.198,15 eur od 29.1.2010 do 22.9.2011, zo sumy 1.098,15 eur od 23.9.2011 do 17.11.2011 a zo sumy 1.048,15 eur od 18.11.2011 do zaplatenia a trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Konanie v takto vylúčenej veci sa vedie pod sp. zn. 3C 171/2012.

Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 3C 171/2012-17 zo dňa 19.9.2012, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 119,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 269,45 eur od 29.1.2010 do 22.9.2011, zo sumy 169,45 eur od 23.9.2011 do 17.11.2011 a zo sumy 119,45 eur od 18.11.2011 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, čo do zvyšku žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a určil zmluvnú podmienku dojednanú v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 1.10.2007 uvedená v čl. 2. bod 2.5 týkajúca sa zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur a dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 19.1.2009 uvedená v čl. 2. bod 2.5 týkajúca sa zmluvnej pokuty v sume 1.161,79 eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 12Co 9/2013-50 zo dňa 14.2.2013 zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku, o trovách konania a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a v rozsahu zrušenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že keďže žalobca podal návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty a potom došlo k zmene žalobného návrhu na nárok na náhradu škody s iným skutkovým vymedzením, ktorý návrh bol doručený dňa 18.9.2012, o takomto návrhu na zmenu žaloby mal súd rozhodnúť, čo vyplýva z § 95 OSP. Keďže súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou zmeny žalobného návrhu a vo veci rozhodol o pôvodnom žalobnom návrhu, došlo k procesnému pochybeniu, pretože súd rozhodol o tom, čo už podľa žalobcu nemalo byť predmetom rozhodovania súdu.

Takto po rozhodnutí súdu v spojení s uvedeným uznesením krajského súdu zostalo predmetom konania zaplatenie sumy 928,70 eur s príslušenstvom, ktorú sumu si žalobca pôvodne uplatňoval ako zníženú zmluvnú pokutu a podaním doručeným súdu dňa 18.9.2012 pristúpil k zmene špecifikácie žalovanej sumy. Uviedol, že zaplatenia istiny 928,70 eur sa voči žalovanej domáha titulom náhrady škody, ktorá suma zodpovedá výške poskytnutých zliav z kúpnych cien zariadení, ktoré odpredal žalovanej na základe dodatkov k zmluvám o pripojení. Žalovaná sa uzavretím dodatkov zaviazala, že zotrvá v zmluvných vzťahoch so žalobcom po dohodnutú dobu viazanosti ako aktívny užívateľ služieb a že bude po túto dobu riadne a včas platiť poplatky za poskytnuté služby. S poukazom na ust. čl. 3 bod 3.7 dodatkov k zmluvám o pripojení si bola vedomá, že v prípade porušenia jej zmluvných povinností v dobe viazanosti vznikne žalobcovi škoda minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z kúpnej ceny zariadení. Žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a v dôsledku ich porušenia vznikla žalobcovi škoda. Existuje príčinná súvislosť medzi porušením zmluvných povinností na strane žalovanej a vznikom škody na strane žalobcu. Ďalej uviedol, že k zmene špecifikácie časti žalovanej sumy pristúpil žalobca z dôvodu právnej neistoty vyplývajúcej z existencie súdnych rozhodnutí, ktorými bola vyslovená neprijateľnosť zmluvnej pokuty v dodatku žalobcu. Súd nie je viazaný právnym posúdením uplatneného nároku, preto má za to, že ak súd dospeje k záveru o neplatnosti dohody o zmluvnej pokute v dodatkoch k zmluvám o pripojení je dôvodné, aby priznal žalobcovi nárok na náhradu škody a poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co 60/2011, podľa ktorého právnym posúdením uplatneného nároku nie je súd viazaný. Ak po vykonanom dokazovaní dospeje súd k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute, a teda o jej

neplatnosti, no súčasne k záveru o vzniku práva žalobcu na náhradu škody, nemôže žalobu zamietnuť v rozsahu výšky škody vzniklej v príčinnej súvislosti s porušením zmluvnej povinnosti spotrebiteľa.

Podľa § 95 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd na základe návrhu žalobcu zo dňa 17.9.2012, ktoré bolo súdu doručené dňa 18.9.2012 pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak ako žiadal žalobca a teda, že žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 928,70 eur titulom náhrady škody.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvami o pripojení, Všeobecnými podmienkami spoločnosti Orange Slovensko, a.s., na poskytovanie verejnej telefónnej siete, pokusom o pokonávku, zmenou návrhu na začatie konania a zistil nasledujúci stav:

Zo zmluvy o pripojení č. X. zo dňa 27.12.2006 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol užívateľský program Nekonečné volania.

Zmluvou o pripojení č. X. zo dňa 1.10.2007 poskytol žalobca žalovanej SIM kartu a predmetom zmluvy bol užívateľský program Paušál 0 Sk. Zmluvou o pripojení č. X. zo dňa 17.12.2004 poskytol žalobca žalovanej SIM kartu, pričom predmetom zmluvy bol užívateľský program Paušál 60. Zmluvou o pripojení č. X. zo dňa 19.1.2009 poskytol žalobca žalovanej SIM kartu s tým, že predmetom zmluvy bol užívateľský program Mobilný Orange Internet Premium.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení č. X. zo dňa 1.10.2007 poskytol žalobca žalovanej mobilný telefón Sony Ericsson K530i za kúpnu cenu 16,27 eur.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení č. X. zo dňa 19.1.2009 poskytol žalobca žalovanej mobilný telefón Samsung SGH-Z810 za kúpnu cenu 0,03 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou každej zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“), ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 1.10.2006.

Zo Všeobecných podmienok a to z článku 17 bodu 17.5 vyplýva, že zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange Slovensko, teda účastníkmi tohto konania, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ak tieto nie sú upravené, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovanú žalovanej zo dňa 14.1.2010 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby za mesiace september, október a november 2009 v sume 269,45 eur. Pohľadávku ju vyzval uhradiť s tým, že ak pohľadávka nebude pripísaná na účet spoločnosti Orange Slovensko, a.s. najneskôr v posledný deň lehoty uvedenej v tomto liste dňa 28.1.2010, odstúpi od zmluvy o pripojení.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“) spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko pri zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 článku 6 Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať službu iba v súlade s príslušnou zmluvou alebo jej dodatkom, zákonom a všeobecnými podmienkami, platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto všeobecných podmienok.

Podľa bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny účastníkovi poskytnutej alebo účastníkom požadovanej služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Podľa čl. 2 bodu 2.5 dodatku k zmluve o pripojení č. A1663592 zo dňa 1.10.2007 uzavretého medzi žalobcom a žalovanou v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržania záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonania úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku.

Za rovnakých podmienok bola dojednaná aj zmluvná pokuta v dodatku k zmluve č. X. zo dňa 19.1.2009, pričom výška zmluvnej pokuty bola dojednaná v sume 1.161,79 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia dodatku k zmluve č. X. (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Predmetný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou založený predmetnými zmluvami bez ohľadu na časové hľadisko v zmysle vyššie uvedených ustanovení či už Občianskeho zákonníka alebo zákona o ochrane spotrebiteľa súd posudzoval ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o zmluvy, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Ako už súd uviedol vyššie predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 928,70 eur titulom náhrady škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou odpredaných koncových telekomunikačných zariadení a tzv. akciovou cenou.

Z vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku k zmluve o pripojení tak ako je to uvedené vyššie vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24, resp. 36 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vznik škody ako majetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedeľňuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncových telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou.

Z vyššie citovaných ustanovení tak ako boli dojednané v dodatku k zmluve o pripojení ako aj Všeobecných obchodných podmienkach, účastníci konania v dodatku k zmluve o pripojení uzavreli aj dohodu o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, a to presne uvedeného v dodatku a za v dodatku uvedenú kúpnu cenu, ktoré bolo žalovanej ako účastníkovi predávané z majetku podniku so zľavou. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v predmetných

ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Opakovane boli povinnosti ohľadom predaja telekomunikačného zariadenie upravené aj v ďalších ustanoveniach či už v dodatku k zmluve ako aj vo Všeobecných obchodných podmienkach tak ako sú už vyššie citované v čl. 2 bod 2.1 o povinnosti účastníka zaplatiť podniku kúpnu cenu vo výške uvedenej v čl. 1 bod 1.2 a v čl. 2.7 povinnosť žalobcu ako podniku predať žalovanému ako účastníkovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu a previesť na účastníka vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu a odovzdať mu.

Žalobca teda umožnil žalovanej na základe dodatku k zmluve kúpu telekomunikačného zariadenia za ním určenú zníženú kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparovaný prehodnotením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobení škody. Keďže žalobca obdržal dojednanú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnil, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo, teda žalobca nepreukázal vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody v sume 928,70 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.763,18 eur. Vo veci bolo konania dvakrát čiastočne zastavené, tak ako je uvedené vyššie, pričom súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne vo vylúčenej veci, ktorou poslednou je vec vedená pod sp. zn. 3C 171/2012. V priebehu konania bolo konanie po čiastočných späťvzatiach žalobcom zastavené, pričom žalovaná v priebehu konania uhradila sumu 150 eur. Takto má súd za to, že žalobca mal úspech v časti uplatnenej sumy za neuhradené služby v sume 269,45 eur, čo predstavuje nárok na náhradu trov konania vo výške 15%. V časti zmluvnej pokuty bolo konanie čiastočne zastavené v dôsledku späťvzatia žalobcom a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, teda v tejto časti bola úspešná žalovaná. Takto možno uzavrieť, že žalovaná mala úspech vo výške 85% a neúspech vo výške 15%, teda neúspech mala v pomerne nepatrnej časti a patrila by jej plná náhrada trov konania, no táto si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevplynuli a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. Vedľajší účastník vystupoval na strane žalovanej, ohľadom ktorej súd uzavrel, žeby mala nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vedľajší účastník vo svojom oznámení o vstupe do konania uviedol, že si uplatňuje náhradu trov konania, no tieto nevyčísľil.

Súd považuje za potrebné uviesť, že má za to, že ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako vedľajší účastník, musí skúmať, či prípadne uplatnené trovy vynaložené vedľajším účastníkom boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Cieľom združení na ochranu spotrebiteľa, ktorým je aj vedľajší účastník v danej právnej veci, je presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov.

V danej právnej veci vedľajší účastník doručil súdu oznámenie o vstupe do konania v čase, keď už bol vytýčený termín pojednávania, na ktorom následne súd žalobu zamietol, preto by aj prípadné trovy na strane vedľajšieho účastníka bolo možné považovať v danom konaní za neúčelne vynaložené, preto súd rozhodol tak, že vedľajší účastník nemá na náhradu trov konania právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Odvolanie nie je prípustné proti výroku, ktorým súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania (§ 202 ods. 3 písm. f) OSP).